

РЕШЕНИЕ

№ 4367

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2583** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Д. Б. М., представляван от адв. Д. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-443/08.02.2021г., издадена от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С., с която по т. 1 на основание чл. 107, ал. 1 вр. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и ал. 2, т. 1 от ЗАВП е наложена принудителна административна мярка „временно спиране от движение, чрез сваляне и отнемане на предната табела с регистрационен номер на лек автомобил Форд Мондео, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. Б. М. – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. По т. 2 от същата заповед, на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ и ал. 2, т. 3 от ЗАВП е наложена ПАМ - отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ №[ЕИК] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърденията са, както следва: заповедта била необоснована предвид, че липсвали собствени констатации и изводи на издателя на акта, липсвала и обосновка защо е наложена мярката за максимално предвидения в закона срок, не били налице и материалноправните предпоставки за налагане на принудителни административни мерки по чл. 106а, ал. 1, т. 1 и т. 4 от ЗАВП, не ставало ясно и кой е адресата на наложените мерки, предвид че в заповедта били посочени само лек автомобил Форд

Мондео и номер на СУМПС. В този смисъл моли за отмяна на ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноски по делото.

Ответникът – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, за съдебно заседание редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено следното:

От доказателствата по делото се установява, че лек автомобил Форд „Мондео“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Д. Б. М..

На 05.02.2021г. при извършване на проверка за спазване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ и Закона за движението по пътищата /ЗДВП/ инспектори от Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. са установили, че около 22:25 часа в [населено място], на [улица], пред [фирма], с посока на движение [улица], Б. Д. М. управлява лек автомобил Форд „Мондео“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на Д. Б. М., като извършва с него превоз на 2 бр. пътници - К. Р. М. и К. Б. Н., по маршрут от НДК до[жк]срещу договорена цена от 8.80 лева, заплатена в момента на приключване на превоза. Установено е още, че л.а. Форд „Мондео“ с рег. [рег.номер на МПС] не е включен в удостоверението за регистрация за таксиметров превоз на пътници и без да има за автомобила издадено разрешение за таксиметров превоз на пътници от Столична община. При направена справка в информационната система на И. е установено, че автомобилът не е вписан в лиценз за обществен превоз на територията на Република България, в лиценз на Общността и в списък към удостоверение за регистрация за таксиметров превоз на пътници.

За така установеното е съставен АУАН серия А-2020 бл. № 288071/05.02.2021г., в който деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 24, ал. 1 от ЗАВП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП. При съставяне на акта са отнети СУМПС №[ЕИК], СУМПС II част №[ЕИК] и предна регистрационна табела. Снети са и обяснения от К. Р. М. и К. Б. Н., приложени по административнонаказателната преписка. АУАН серия А-2020 бл. № 288071/05.02.2021г. е подписан от Б. Д. М. с отбелязване, че ще депозира възражение в тридневен срок.

При горните констатации е издадена оспорената ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г., с която са приложени принудителни административни мерки, както следва:

- по т. 1, на основание чл. 107, ал. 1 вр. чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и ал. 2, т. 1 от ЗАВП, е приложена принудителна административна мярка „временно спиране от движение, чрез сваляне и отнемане на предната табела с регистрационен номер на лек автомобил Форд Мондео, с рег. [рег.номер на МПС] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

- по т. 2, на основание чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ и ал. 2, т. 3 от ЗАВП е приложена ПАМ „отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство“ /СУМПС/ №[ЕИК] – до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

За установяване на релевантните за делото обстоятелства са събрани гласни доказателства посредством разпитите на проверяващите – актосъставител и свидетел на установяване на нарушението и съставянето на акта. Свидетелите дават сведения за

извършена на 05.02.2021г. съвместна проверка от РД „АА“ и Икономическа полиция по повод множество жалби срещу нерегламентирани превози от частни автомобили чрез приложението „М.“. По същество свидетелите потвърждават обстоятелствата, описани в АУАН серия А-2020 бл. № 288071/05.02.2021г.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е частично недопустима за разглеждане при съобразяване на следното:

Съгласно чл. 147 от АПК право да оспорват административния акт, какъвто е и процесната ЗППАМ, имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения.

С т. 1 от ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г. се прилага принудителна административна мярка, която засяга (ограничава) права и законни интереси на жалбоподателя Д. Б. М.. Това е така, тъй като по делото се установява, а и не се спори, че спреният от движение л.а. Форд „Мондео“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на Д. М.. В случая материалното правоотношение предпоставя възникването и на процесуално такова. Със спирането от движение на лек автомобил, собственост на жалбоподателя, се ограничават пряко и лично негови права и законни интереси, поради което е налице правен интерес за оспорване на т. 1 от ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г.

Не така обаче стои въпросът с т. 2 от процесната ЗППАМ, с която се отнема свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № [ЕГН]. Вярно е, че в същата точка не е посочен адресатът на ЗППАМ, но посочването му е условие за законосъобразност на административния акт по отношение на неговата форма (арг. чл. 59, ал. 2, т. 3 от АПК), но не и предпоставка за допустимост на оспорването. Допустимостта на оспорването, както бе посочено по-горе, зависи от засягането (нарушаване или застрашаване на права и законни интереси), при това засягането следва да е пряко, лично и непосредствено. В случая от доказателствата по делото и в частност приложеното на л. 16 копие от СУМПС № [ЕГН] се установява, че същото удостоверява правоспособност на Б. Д. М.. Отнемането на свидетелството за правоуправление на друго, различно от жалбоподателя лице, не обосновава правен интерес за оспорване на тази част от процесната ЗППАМ. Липсва каквото и да е засягане на Д. Б. М. от последиците по т. 2 на ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г., поради което жалбата в тази част следва да бъде оставена без разглеждане по арг. от 159, т. 4 от АПК и производството по делото следва да бъде прекратено в тази му част.

Следователно, предмет на настоящото изследване е само т. 1 от ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г., предвид депозираната в срок жалба от Д. Б. М.. Съдът приема, че жалбата е в срок и доколкото по делото няма данни процесната заповед да е връчвана на настоящия жалбоподател.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 107, ал. 1 от ЗАВП, съгласно който принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

Процесната заповед е издадена от директора на Регионална дирекция „АА“ С., който с т. 4 от заповед № РД-01-43/23.01.2020г. на ИД на И. (л. 38) и т. 6 от Заповед №

РД-08-30/24.02.2020г. на министъра на транспорта е оправомощен да издава заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 106 и чл. 106а от ЗАВП. Видно от приложената на л. 23 от делото Заповед № 589/31.01.2020г. Ч. А. К. е преназначен на длъжност директор на РД „АА“ С., считано от 04.02.2020г.

При постановяването на заповедта са спазени изискванията за писмена форма и реквизити на административния акт. Изрично е посочено, както правното основание за прилагане на принудителната административна мярка - чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „б“ и ал. 2, т. 1 от ЗАВП, така и фактическото основание за издаването на заповедта. В акта се съдържа подробно словесно описание на констатирания от контролните органи нерегламентиран превоз на пътници. Фактическата обстановка е описана освен чрез възпроизвеждане на нарушените правила от ЗАВП, но и чрез изрично позоваване на констатациите в съставения АУАН серия А-2020 бл. № 288071/05.02.2021г. Последното е допустимо с оглед обезпечаване на изискването за мотивиране на акта и съобразно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975г. на ОСГК.

Посочването на релевантните фактически обстоятелства, изпълващи хипотезата на чл. 106а, ал. 1, т. 1, буква "б" и ал. 2, т. 1 от ЗАВП, са необходимите и достатъчни мотиви, доколкото с тях се обосновава правото на органа да упражни предоставеното му от закона правомощие и се осигурява възможност на адресата на акта да защити правата си. В този смисъл неоснователно е възражението за неяснота на административния акт и невъзможност за проверка на същия. Съдът е обвързан с фактическите установявания, а не с дадените правни квалификации, поради което е изпълнено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност на акта.

Тук е мястото, където следва да се посочат особеностите на така приложената принудителна административна мярка.

Разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. "б" ЗАВП предвижда прилагането на принудителна административна мярка по отношение на МПС, с което се извършва таксиметров превоз на пътници, което МПС не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници или е без разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници за съответната община. Процесната ПАМ е свързана с конкретното превозно средство. От съдържанието на правните последици на приложената ПАМ, свързани с възпрепятстване движението на МПС, следва изводът, че адресати на приложената мярка са водачът-нарушител и собственикът на МПС. Последният е вписан в т. 1 от диспозитива на процесната заповед, поради което е неоснователно оплакването за липса на адресат на ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г.

Заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби на закона, поради следните съображения:

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАВП за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично предвидените в него ПАМ, поради което същите са от вида на преустановителни ПАМ. Именно такава е и мярката по чл. 106а, ал. 1, т. 1, изразяваща се във "временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца". За прилагане на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1 от ЗАВП е необходимо да е осъществено административно нарушение, в случая по б. „б“, в какъвто смисъл са фактическите констатации на контролните органи, а именно извършване на таксиметров превоз на пътници с МПС, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници и е без разрешение за извършване на

таксиметров превоз на пътници за съответната община.

Коментиранията ПАМ се осъществява, според чл. 106а, ал. 2, т. 1 от ЗАвП, чрез сваляне на предната табела с регистрационен номер и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство, в случаите по ал. 1, т. 1 и 3, букви "б" и "в".

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗАвП таксиметров превоз на пътници се извършва от лица по чл. 12, ал. 1 с автомобили, включени към удостоверение за регистрация за таксиметров превоз на пътници, за които има издадено разрешение от съответната община, на територията на която ще се извършва превозът, и които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 12а, ал. 5.

Съгласно § 1, т. 26 от ДР на ЗАвП „Таксиметрови превози“ са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до седем места, включително мястото на водача, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.

По делото не се оспорва обстоятелството, че л.а. Форд „Мондео“ с рег. [рег.номер на МПС] не е включен към удостоверението за регистрация за таксиметров превоз на пътници, както и че за автомобила няма издадено разрешение от Столична община за таксиметров превоз на пътници.

За да бъде установено нарушение на разпоредбите на ЗАвП, касаещи извършване на таксиметров превоз на пътници, в тежест на административния орган е да докаже, че е извършено плащане, или има уговорка за извършване на плащане за услугата. Последното обстоятелство безспорно е установено в рамките на административното и съдебното производство. От събраните по делото гласни доказателства се установяват времето, мястото и начина на извършване на нарушението и неговото установяване. По същество събраните гласни доказателства изцяло подкрепят и кореспондират с констатациите в АУАН серия А-2020 бл. № 288071/05.02.2021г. Установено е, че лицата К. Р. М. и К. Б. Н. са пътували по маршрут от НДК до[жк]срещу договорена цена от 8.80 лева, заплатена в момента на приключване на превоза. Последното е потвърдено и от сметите от М. и Н. обяснения, които допълнително сочат, че коментираният по-горе таксиметров превоз е бил поръчан през интернет платформата „М. такси“ - <https://taximaxim.bg/>.

Ето защо съдът приема за безспорно доказано изложеното в процесната заповед, че жалбоподателят е осъществил таксиметров превоз на пътници по смисъла на § 1, т. 26 от ДР на З. с посочения автомобил, без да има съответните удостоверения и вписвания по см. на чл. 24, ал. 1 от ЗАвП.

Съдът намира, че изложените в първоначалната жалба и последвалите становища възражения са неоснователни. Противно на твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, административният орган постановява принудителна административна мярка при условията на обвързана компетентност. В тази връзка неоснователна е и претенцията за неопределеност на наложената мярка. Всъщност мярката се налага до отстраняване на нарушението, а кога ще бъде отстранено, зависи изцяло от жалбоподателя. Все пак така наложената ПАМ не е безкрайно дълга във времето, същата е ограничена до 12 месеца - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. В случая дори административният орган няма възможност да намали крайния срок, защото такава възможност не е предвидена в закона.

Най-после съдът намира, че е спазена и преследваната от закона цел. ПАМ са

инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения чрез налагане на държавната принуда. Те имат превантивен и/или преустановителен характер, като тяхното предназначение е да се осуети възможността на деца да извърши други подобни нарушения и да се предотвратят неблагоприятните последици от това. Именно, с оглед непосредствената цел за ограничаване на евентуално противоправно поведение и обезпечаване на обществения интерес, е наложена и процесната ПАМ, която има ограничено по време действие само до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. В случая се касае за таксиметров превоз на пътници, което е дейност с повишен риск за живота и здравето на хората. Това е наложило законодателят да установи специални изисквания, гарантиращи определено ниво на професионална компетентност и благонадеждност на водачите, техническа изправност и пригодност на моторното превозно средство. Значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира, е обусловила подробна регламентация на национално и на европейско ниво. В тази връзка законодателят в чл. 24, ал. 1 от ЗАВП императивно е посочил, че тези превози могат да се извършват само от превозвачи, които притежават лиценз и удостоверение за регистрация. Затова и извършването на която и да е от формите на регламентираната и контролирана дейност от ЗАВП без надлежно разрешение, лиценз или регистрация, е въздигнато в административно нарушение от една страна, и от друга е факт, обуславящ налагането на ПАМ.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че оспорената ЗППАМ № РД-14-443/08.02.2021г., в частта по т. 1, е законосъобразна, а подадената жалба, в допустимата ѝ част, е неоснователна.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. Б. М. срещу т. 2 от Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-443/08.02.2021г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С. и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. М. срещу т. 1 от Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-443/08.02.2021г., издадена от директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ С..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок, а в прекратителната му част – в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: